

foreflaaet Noget, som allerede var indført i nogle af disse lærde Skoler, og dernæst nogle andre Bestemmelser. Udvalget fraraadede ganske rigtigt, at dette Lovforslag skulde nyde Fremme. Lad os nu høre, hvad dette Udvalg siger. Det siger, at den Realundervisning, som allerede er istand, er i Overensstemmelse med de Beslutninger, Rigsdagen har taget igjennem Finantsloven, og saa siger det — hidtil har jeg kun refereret, men nu læser jeg ordret —: „Udvalget har antaget, at det vilde være i Sagens Interesse, om der ved det saaledes beghindte Forsøg blev indvunden nogen Erfaring, inden lignende Foretagender iværksættes ved andre Skoler“. Og nu siges der udtrykkelig: „De øvrige Punkter i Lovudkastet angaaende Forhold, der snarere henhøre under Administrationen end under Lovgivningen;“ — altsaa det er de øvrige Punkter, der snarere henhøre under Administrationen, men ikke dette Punkt om Realundervisningen, og der blev om disse øvrige Punkter kun sagt, at de snarere henhøre under Administrationen end under Lovgivningen. Endelig slutter Betænkningen med disse Ord: „Da saaledes Udvalget maa fraraade den først omtalte Bestemmelse“ — Bestemmelsen om Realundervisningen; det er, fordi man fraraader denne Bestemmelse, at man ikke vil have Loven — „og den sidstnævnte Deel af Lovens Indhold antages at kunne ordnes ad administrativt Veie, finder det, at der ikke er Anledning til at fortsætte denne Lovs Behandling videre“. Men efter hvilken tænkelig Fortolkning maa man da ikke sige: Den første Deel kan ikke ordnes ad administrativt Veie? Det er udtrykkeligt under denne Forudsætning, at Udvalget taler. Det maa „fraraade“ den første Deel, og den sidste Deel af Loven antages at kunne ordnes ad administrativt Veie, og derfor er der ikke Anledning til at fortsætte Sagens Forhandling videre. Men er det da ikke afgjort, at den gang lod det Udvalg, som behandlede denne Sag, fremtræde som sin utvivlsomme Mening, at der her var Forhold, som ikke lode sig ordne ad Administrationsveien?

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, jeg skal med Fornøjelse overlade

den ærede Landsthingsmand det sidste Ord. Jeg troer, det strider imod det almindelige Brug, men dersom han svarer, skal jeg dog ikke yderligere tage Ordet. Jeg vil kun sige dette, at der er af Administrationen givet en Række Bestemmelser vedrørende Examina, om en høiere Forberedelsesexamen, om en lavere Grad af samme Art, om en Examen for Skolelærere, om Dannelsen af en Examenkommission og Afholdelse af en Examen for Skolelærere; der er givet forskellige Bestemmelser med Hensyn til Embedsexamina osv., Alt givet af Administrationen uden Deeltagelse fra den lovgivende Magts Side.

Andræ: Det har jeg ikke benægtet.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig den ganske korte Bemærkning, som jeg forveksler tror og haaber er en Overflødighed men som jeg dog ikke vil tilbageholde efter de aller sidste Ytringer, der her ere blevne uerlede, at jeg ganske vist agter at stemme imod Endbringsforslaget og at fastholde Bestemmelsen, som vi have modtaget den fra det andet Thing, men at der selvfølgelig derved Intet fra min Side er hitted eller antydet om det almindelige Spørgsmaal om administrative Forholdsreglers Berettigelse i det omhandlede Forhold.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Bjerring:

§ 10 IV. l. Ordene „Ved Balance . . . fast Gage“ udgaaer.

ved et Navneopraab, forlangt af Frølund, Christensen, Poulsen, F. Jørgensen, Borgen, C. Jørgensen, P. Hansen, Kirk, N. Hansen og Johannsen, som det af nedenstaaende Riste sees, forkastedes med 27 Stemmer mod 16.

Ja.

Boesen; Drejer; Jacobøus; Ingerslev; Klittichau; Madsvig; Bloug; Simony; Tang; Thalbiger; Wessely; Andræ; Bjerring; Brock; Clausen; Dahlerup.